

Där blickarna går vida

Ord: Ernst V. Knape. Musik: A. Andersen

Där reser sig högt över berget en borg
så högt över stad över byar
det glimmar av solguld i aftonglöd,
som morgonen åter förnyar.

Där blicken går vida vill tanken gå långt
som buren av vårvind och skyar.

Där blicken går vida vill tanken gå långt
som buren av vårvind och skyar.

Mot stranden gå vågor på vattrad vik
med bud ifrån fjärran länder.

De sjunga om drömmarnas underland
men skönast om hembygdens stränder
De sjunga om skeppet, som vimplat i topp
från världshaven återvänder.

Där blicken går vida vill tanken gå långt
som buren av vårvind och skyar.

Vår borg står stolt över dagarnas larm
så tryggt i det jäktande bruset.

Det lyfter sig högt uppå hembygdens grund
och famnar och famnas av ljuset.

Av tider som gått och av tider som gå
du hör i dess salar suset.

Där blicken går vida vill tanken gå långt
som buren av vårvind och skyar.